

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranger. 9'00 id. id.
Pagant per anys, una pesseta de rebuiss

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE OGORINAS
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
IMPREMTA
CARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Imprempta, 2,298

ANY VIII NÚM. 2,128

BARCELONA, DILLUNS, 2 JANER DE 1911

UN NÚMERO, 5 CÈNTIMS

**INSTAL·LACIONS
COMPLETES
PERA
AIXECAR AIGUA**

MOTORS

A GAS, BENZINA, GAS
POBRE, etc. Preus eco-
nòmics y resultats ga-
rantits. Nombruses refe-
rencies

DAVID FERRER Y O.A.
(Societat en comandita)

Corts, 586 -- BARCELONA

CLÍNICA C. CROUS

Herpes, Tuberculosis pulmo-
nar, Vries urinaris. Curació segura y
ràpida. CARMEN, 56, PRAL. Vésse "Anuncio 4" pàgina

GRANS
MAGATZEMS **EL SIGLO
REIS**

VARIADÍSSIM ASSORTIT

- EN -

JOGUINES

- Y -

ARTICLES PERA REGAL

Dies 3, 4 y 5 de janer

GRANDIOSA EXPOSICIÓ Y VENDA

en els locals

de la planta baixa y part del primer pis

A les dotze del matí se tancarà la venda de les
demés seccions instal·lades en els pisos

Els dies 4 y 5, estarà obert l'Establiment fins a
les deu de la nit

EL CAFÉ-BAR, quedarà tancat durant dits dies

BUSSENS PERA LA CORRESPONDENCIA ALS REIS D'ORIENT

XAMPANY CODORNIU

GRAN PREMI A L'EXPOSICIÓ DE BRUSELES
Demanis en Botilleries, Colmadors, Confiteries y Restaurants

El 606

S'aplica ab la nova tècnica "indolora"
Clínica doctor Gallego

18 - Comte de l'Assalt - 18

**Centro Barcelonés de Seguros
QUINTES**

Autoritzat per la Llei de 30 de juny de 1887

Inscrit en el minsterio de Fomento per R. O. de 5 de janer de 1910

DIRECCIÓ GENERAL: CARMÉ, NÚM. 42, PRIMER. - BARCELONA

Poden els alijanyos assegurarse en aquest Centre per la quantitat de **Solomies cinquanta pessetes**,
que potran dipositar sota vauilla, concordinant un plaço per pagar els diposits, des el 1r d'agost de l'any
de l'arbitri, sense suuject de quota. Reduixent aquest Centre als excedents de cupo que siguin cridats a les files per la
cobrir b l'ixes.

Anual autoritzat per la Comissaria de Segurs a 17 d'octubre de 1910

Màquines pera cosir

Màquines pera fer mitja

Santasusana

ABANS: CARMÉ, 34

ARA: CARMÉ, 40

CANTONADA CARRER DE DOCTOR OCU

Coses d'art

"Sancta Marta Audi-nos,"

¿Serà veritat que l'Església de Santa
Marta, aquella tassetta de plata de la Ri-
ra de Sant Joan, afectada per la reforma,
està menassada de demolició? Y si aixé
sensibla cas arriba, ¿serà impossible des-
montarla y montarla curosament en altre
lloc, pera evitarne la desaparició? La gont
ho diu; l'altre dia «El Diluvio» se'n feia
eco. ¿No seria aixé edificí graciós un
dels millors ornaments de la Granvia A?
Una via moderna, trassada y construïda
de cop, devé forosament boial com una
avenida numerada d'aquelles que les ciu-
tats sudamericanes improvisaren ab tot
el proalisme de les empreses mercantils.
Fins admetent que tots els edificis de nos-
tra Granvia A siguin correctes, no arri-
barem a llevar aquell acilquants mo-
nónt si no s'hi barreja alguna d'aques-
tes joies arquitectòniques, documents res-
tíficals de l'alcurnia de les ciutats que'n
tenen.

Nosaltres, que no'n pòssim masses de
aquests documents, devem tenir més in-
terés en evidenciarlos.

Que tothom hi fassi lo que pugui.

Però sense perdre un moment.

Coleccions

Mai ho havem dubtat; ja ho sabem
que's passa per una fondíssima crisi eco-
nòmica, però lo cert és que sols s'hi pas-
sa. Tothom creu íntimament que no se
accentuarà ja més; tothom està conven-
sut de que no'n hi abandonarem en
aquéix decadent, que Barcelona
repdrà aviat la davantera de les demés
ciutats peninsulars, ara un xic abando-
nada. Per lo tant, no hi ha que recórrer
an aquell argument falaciós pera cloure
les mans barbarement, astruïment, davant
de la oportunitat d'enriquir els nostres
petits museus de vileta. Que després, en
temps de les vagues grasses, no tinguem
d'arrencarnos els cabells de penediment
per haver deixat escapar les ocasions.

Se parla de dificultats pera l'adquisició
de la vallosa col·lecció Casellas, el ma-
yor y millor recull de dibuixos dels mes-
tres de la nostra terra. Se tracta d'una
altra cosa de la nostra terra, d'una riques-
sa que aquí es significativa, única, im-
preuabla, y que a l'extranger seria es-
campada; y si no ho fos, no hi tindria
altre valor que l'humil de comparsa.

Però, més encara que aqueixa col·lecció
de dibuixos, convé adquirir la col·lecció
de ceràmica, fets, monedes y meda-
lles, particularment les monedes y meda-
lles, són indispensables pera nostra indus-
tria, y aixó apart, es aquesta una col·lecció
meravellosa que farà l'orgull del nostre
museu, l'encís dels barcelonins.

Temps endarrerat, l'Institut d'Estudis
Catalans persegua un manuscrit català pre-
ciosíssim que anava fatalment a caure en
mans de Mr. Hughton, el celebre bi-
bliòfil ibèrica de Nord-Amèrica, qui ha-
ria pogut oferir doble y triple quantitat
de ja demandada pel venedor: l'Institut
estava sense recursos pera adquirirlo y
malgrat l'efors desinteressat d'uns quan-
tífils d'aquí, encara no s'havia arri-
bat als quatre mil duros necessaris. Quan
Mr. Hughton conegué la nostra trage-
dia renuncià a disputarnos aquell bossí
de la nostra historia, de la nostra can, y
oferí graciosament les dues mil pessetes
que mancav'n pera poder regalar el ma-
nuscrit a l'Institut. Déu li pagui, y que
aixó ho recordin sempre'ls rics de Bar-
celona, la ciutat dels comtes; que apre-
guin d'aquell noble fill de la pervigada
Amèrica aquesta gentil, però dura, lliçó
de civilitat.

El Destí

Ja podien brassejar, clamar y desespe-
rarse'ls barcelonins pera assolir la tran-
quil·litat, quan esclataven bombes a diari;
bé'n proviaren de remeis y tractaments
y, no obstant, res se logrà, res se des-
cobrí: la calma acudí, al fi, tota sola.
Està vist que en el llibre del Destí hi
havia escrit que Barcelona havia d'assirir,
completament aniquilada, an aqueixa
monstruosa traca.

Doncs bé, una cosa per l'estil succeïx
ab els concursos de cartells de les Ex-
posicions de Belles Arts. El Jurat, la con-
vocatoria, tot, en fi, se fa tal com se
deu pera un bon èxit: totes les garan-
ties són preses, totes les formalitats se
actuen, y, no obstant, Barcelona sempre
ha de fer un mal paper. Unes vegades
perquè les societats artístiques deleguen
persones inepes; altres vegades perquè
el percentatge d'artistes que solen inte-
grar els Jurats cau en malalts a l'hora
oportuna; també perquè els ajuntaments
y la política imposen a homes profans en
el sí de la Junta de Belles Arts, en
per mil abscondides causes, ens veiem
obligats a anuñiar les Exposicions de Bel-
les Arts per medi d'indignes imatgeries
que no poden complir el llur comen per
la contradicció entre la bellesa anunciada
y la lleugesa de l'anunci.

Aquesta vegada, els individus del Ju-
rat, senyors R. Casas y J. Pascual, dona-
ren el vot al cartell esplèndid del senyor
Gali, y, un cop després de de la feixuga
carregat se n'anaren a descansar y re-
frescar al camp, com pertoca a tot Ju-
rat confiat; lo qual no fou obstacle pera
que's demés Jurats prescindís d'aquell
vot y otorgués les 5,000 pessetes a la
obra del senyor Climent, antic, antiquís-
sim catedràtic de Belles Arts, persona mo-
derada y excelent pare de familia. El
cartell de la pròxima Exposició interna-
cional farà enorgullir als autors dels car-
tells de les Exposicions valenciana y sa-
ragosana.

¿No hi hauria manera d'anar a la re-
forma d'aquests Jurats, acudint al moll
del sistema y organísantlo novament, ali-
sonats per l'observació d'aquelles defi-
ciències?

Viages

La Junta organitzadora de la vinenta Ex-
posició Internacional de Belles Arts, se

ha trobat ab una quantitat massa reduïda
pera'ls gastós, recompenses y adquisicions
de la mateixa; en cambi, ha pogut també
observar aquesta Junta, que a fi, segura-
ment, d'evitar tot desequilibri, hi havia
consignada una grossa quantitat pera'ls
inútils y ridícols gastós de delegats in-
vitadors.

La Junta designà, doncs, a uns quants
individus pera que durant dos mesos cor-
regués l'Europa en cerca de notabili-
tats que vulguin, per l'amor de Déu,
concurrer a la nostra Exposició. Aquests
delegats se componen en dues categories:
els artistes, qui no creien convenient ni
productiu aqueix gros dispendi, y els ab-
solutament profans en matèries d'art, qui
opinaven tot lo contrari. Aixó ja mana-
va suprimir els esmentats viages y des-
tinar tot aquell bé de Déu de pessetes
a adquisicions, a premis, etc.

Però, estava escrit, també, que devien
esser empleats així, y, per consegüent,
aquells felissos concitadans ja estan ar-
reglant la maleta, y a punt de donar com-
pliment a l'incororable articulat.

Que s'apressin a sortir; al menys, abans
de que'l cartell de l'Exposició s'escampi
per Europa.

Els pessimistes

N'hi han de dues menes aquí a Cata-
lunya: els qui temen per la fortitut nostra
y conservarien les migrades conquestes
dels nostres avis a capa y espasa, de por
de perdre'ls en noves aventures; hi han
després els pessimistes qui no s'amaguen
de cridar llur desconfiança, absolutament
negativa, en nostra terra. Aquests dar-
ters són els qui mai s'han fet aplaudir
llurs obres, o qui no han pogut arrencar
llurs negocis; són pessimistes falsos. El
dia que, ampliant la llei d'accidents del
treball y d'assegurances pera la vellesa,
se creí un segur pera aquests infortunats,
aqueix pessimisme no existirà. No hi ha
que parlarne, doncs.

Als altres pessimistes caldrà convèncels
de que'l nostre poble es capàs de reixir,
a fi de que perdin l'horror a la sana ioc-
naclastia, pera que surtin de llur neuròtic
arruïment, pera que l'orgull de la co-
lectivitat no degeneri en ells en complas-

U. F. N. R.

La resolució del Consell

El Consell de l'U. F. N. R. reunit a
casa del senyor Vallès y Ribot ab assis-
tència, ademés, dels senyors Carner, Ju-
noy, Corominas (don P.), Bastardas, Rou-
re, Lluhi Rissach, Marial, Roig y Arme-
nigol y Costa, després d'escoltar als re-
gitors susdits y al director d'EL POBLE
CATALA, ha acordat donar per resoltes
les discrepàncies sorgides ab motiu de
la darrera sessió de la Junta Municipal
de Vocals Associats, fent les tres decla-
racions següents:

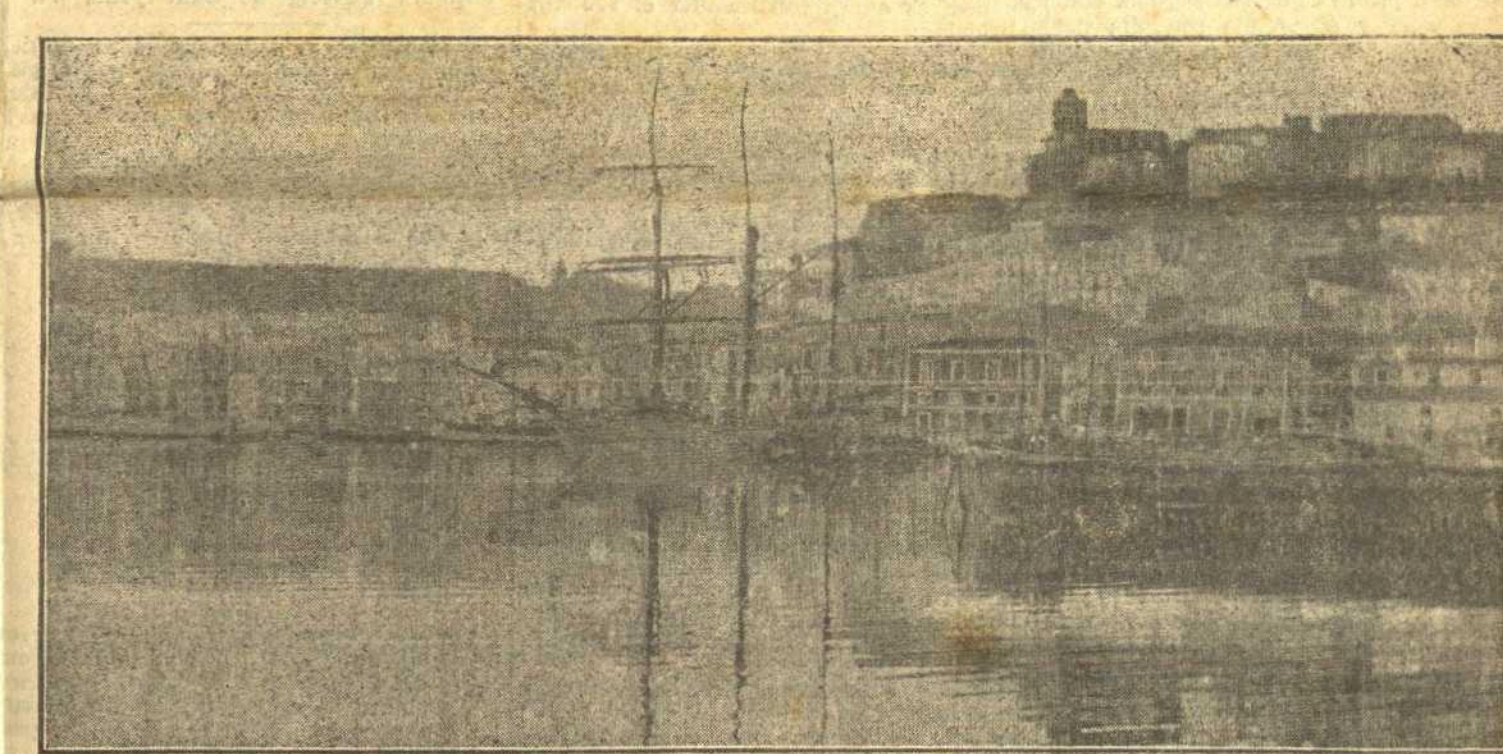
Primera. Que la discrepància en les pri-
meres votacions de la Junta Municipal,
no pot considerarse política per havense
tingut de resolre, els regitors, respecte
a una incidència no prevista y que per
lo tant no havia sigut objecte de previ
acord;

Segona. Que en lo referent al contracte
dels serveis de llimpia pública, no hi
ha més que diferències d'apreciació en
punts purament administratius que no afec-
ten ni al criteri polític ni a la dignitat
particular ni pública dels membres de la
minoría;

Y tercera. Que cap regidor federal na-
cionalista ha tingut el propòsit de pro-
duir excisió en la minoría y que, per
lo tant, queden sense fonament les pa-
raules mortificants per qualsevol de les
parts, que hagin pogut creuar-se en el
desenrollo d'aquest incident, estant uns
y altres resolts a continuar treballant en
pro de l'Unió Federal Nacionalista Re-
publicana y en contra tota mena d'ene-
mics de Barcelona y de Catalunya.

EL POBLE CATALA, que té la llei-
tat com a norma de conducta y que's
creu en el cas de donar exemple de dis-
ciplina davant les lleugeres autoritats de
la comunió política a que pertany, pu-
blica y accepta la resolució que'l Consell
de la U. F. N. R. ha adoptat en la
present qüestió.

IVISSA

VISTA PARCIAL DE LA POBLACIÓ

Fot. de Puget

Sobre'l projecte de llei concedint l'autonomia a l'Alsacia-Lorena

Pel Consell de ministres de l'imperi ale-
many fou aprovat el 18 del mes passat,
un projecte de llei concedint règim local
conjuntament a les dues províncies d'AL-
sacia y la Lorena.

La nova tramesa per telègraf, que pu-
blicà la premsa espanyola, tingué d'es-
ser mal interpretada a l'afirmar que se
havia de fet concedir l'autonomia a les
dues províncies, quan pels periòdics ale-
manys hom vist després que la cosa, per

JOAN SACS

IVISSA

HORTA DE LES CANYES

Fot. de Puget

L'ignasi Iglesias, malalt

Nostre distingit amic, l'excels literat y
digne regidor de l'Església, l'ignasi Igle-
sias, se troba malalt d'algun cuidat.

Divendres a la matinada, l'ignasi se
trobà indisposat a l'ajuntament. De bon
principi semblà que l'indisposició reser-
va quelcom de gravetat, davant de lo qual,
el nostre amic fou acompanyat a son do-
mili.

Sortosament nostre amic se troba molt
millorat de la seva dolència y dintre pocs
dies tornarem a veure'l a la lluita.

Que sigui prompte.

responsabilitat davant del país, mentre
que en el nou projecte se'l fa responsable
dels seus actes.

Lleuat d'aixó, queden en peu les disposi-
cions referides mes amunt, així com tam-
bé la sobirania directa de l'emperador.
L'Alsacia, autònoma, no podrà, per cap
concepte, mancomunarse, tra-tar, ni pactar
res, tant en lo polític com en lo ad-
ministratiu, ab cap dels demés Estats con-
federats sense autori-ació de l'emperador,
d'acord ab el Consell de ministres.

El projecte institueix dos cosos legis-
ladors: l'Alta Cambra o Sena y la Cam-
bra popular o Congrès, els quals legis-
laran ab l'emperador. El Senat serà format
de 36 senadors, meitat per dret propi
especial y l'altra meitat de nomenament
exclusiu de l'emperador, a proposta del
Consell de ministres. Seran senadors per
dret propi especial: els bisbes catòlics
de Strassburg y de Metz, una dignitat de
l'Església Evangèlica, una dignitat de la
Jueua, el president de l'Audència Terri-
torial, un catedràtic de terme de l'Univer-
sitat de Strassburg, elegit pel Claustre;
el president de la Cambra de Comerç y de
la Cambra Agrícola, tres regidors de
cada un dels Ajuntaments de Strassburg
y Mulhausen y dos de cada un dels
de Metz y Colmar (les quatre ciutats més
importantes del país), els quals seran ele-
gits per majoria de vots en els Consis-
oris respectius.

Formaran el Congrès 58 diputats ele-
gits per sufragi universal, ab pluralitat
de vots. Les dues províncies se di-
vidiran en districtes electorals de 30 mil ànimes
cada un. Seran electors tots els nacionals
majors de 25 anys; per esser elegit dipu-
tat s'haurà de tenir 30 anys al menys.
Els electors que en el districte hi tin-
guin industria, negoci, o altres bens de
proprietat urbana o rural, o, en defecte
dels propietaris, els qui ne siguin direc-
tors, gerents, administradors, arrendataris
o parcers, y els que en el país desem-
penyin càrreges civils o eclesiàstiques, tin-
dran dret immediat al sufragi; els demés
tindran d'acreditar tres anys de residen-
cia en el districte.

La pluralitat de vots s'estableix en la
forma següent: de 25 a 35 anys, cada
elector tindrà un vot; de 35 a 45, cada
elector tindrà dos vots; de 45 anys en
amunt, cada elector tindrà tres vots.

Ta es, en síntesi, el projecte de règim
local que's concedeix pel Govern impe-
rial alemany a les dues províncies anexo-
nades de resultes de la guerra ab Fran-
sa. Encara que, com hem dit més amunt

el projecte'l 66 d'aprovat el Reichstag, no
es d'esperar que el Parlament federal
se surti essent en cap punt fonamental
y per lo tant ens creiem haver aventat
una breu idea de lo que serà la constitu-
ció autònoma alsaciana, la qual no satis-
fà pas en absolut les aspiracions auto-
nòmiques d'aquell poble, segons se desprén
de la crítica y comentaris que ve fent
del projecte la premsa del país.

J. FORCADA SALABERT

COSES D'ALEMANYA

L'Arbre-Altar

Ahir, vetlla de Nadal, hoste d'una am-
bale familia alemanya, vaig pendre part
en l'alegria infantil que en l'interior de
totes les cases esclata al voltant de l'Arbre
tradicional. Quan després de l'entrada dels
infants de la casa en la sala de l'arbre,
—entrada silenciosa ab els grans ulls blaus
oberts sobre l'encís de les joguines es-
campades sota les llumenes màgiques
de l'arbre de Nadal, seguida de l'esclat
d'una alegria turbulenta a l'allargar les
mans sobre aquell món encantat fet florir
per la mà miraculosa d'un àngel de
d'una fada—, quan després del cant dels
«lieders» candelosos del Nadal ab la rialla
als llavis, ab llàgrimes als ulls, allunyats
els infants que corrien per la casa «pro-
vants» per primera vegada les llurs pro-
pies joguines, ens varem sentir al vol-
tant de l'arbre resplendent com un altar
y se va fer en nosaltres un dol, un llarg
silenci ple d'ensomnis y d'il·lusions, de re-
cords y d'esperances, el que aixó escrit,
entremig d'onades d'anoransa, hipnoti-
zat per l'encantada resplendor de l'arbre
silenciós, se va abandonar a la llure vo-
lada dels seus ensomnis y pensaments;
les flames crepitaven dolçament en mig
del silenci, una aroma suau y confortant
de resina y cera envoltava l'inefable
misticisme del moment.

Y sense donàrmne compte, cercava anhe-
lós el símbol d'allò que tenia al davant,
el símbol d'aquell moment que cada any
se repeteix el mateix dia en aquests pa-
sos del Nord. Y aquell abet il·luminat va
anar reculant, reculant sigles enrera, si-
gles enrera y jo'l seguia en esperit en
aquesta interminable peregrinació Passat
endins, y l'arbre va traspassar el temps
en que va néixer l'infant miraculós que
avui torna a néixer en la memòria dels

Barcelona-Ivissa

representants d'Ivissa que pels digníssims
merciar a Carabumbe les vingueren

per a l'establiment de la línia directa
manal a vapor entre'ls ports de Barcelona
i aquella pintoresca illa.
Jornada esplèndida també i rebossada
de joia per la nostra volguda ciutat que
durant tot el dia se confongué ab el po-
ble vivissent en fraternal i harmo-
niosa abraçada.

A les deu del matí arribaren els expedicionaris en nombre de 150 ab el mateix vapor «Balear», essent rebuts per la colonia ivissenca de Barcelona i per les presentacions de l'Ajuntament, Diputació Provincial i demés entitats.

Després de la recepció oficial a bord
les representacions d'Ivissa y demés ex-
pedicionaris acompanyats de les repre-
sentacions de les corporacions barcelonines
se dirigiren a Ca la Ciutat, aont l'Ajuntament
els obsequià ab un exquisit vi

El senyor Serradara, en nom de la Corporació Municipal, donà la benvinguda als expedicionaris ivissencs. En nom d'aquesta contestà als paraules afectuoses en Bartomeu Ramon y Campany de la Cambra de Comerç d'Ivissa, qui agraï la cam-

Una volta visitades totes les dependències del Municipi, se dirigí la comissió cap al Palau de la Diputació Provincial, on fou rebuda pel senyor Prat de la Ribera i diversos diputats.

Remercià la salutació en nom dels representants d'Ivissa el senyor Ramon Campany.

Als expedicionaris visitaren després els salons de l'històric Palau, del qual van ren ferre entusiastes elogis.

A les tres de la tarda tingué lloc el festival de sardanes en el Parc Guell, generosament ofert pel seu propietari.

Fou un dels nombros més brillants de la festa. Una immensa gentada s'escampà per tots els llocs del magnífic Parc. Nombroses colles de sardanistes puntejaren ab aquell entusiasme que'ls és peculiar, la nostra típica dansa nacional.

A quarts de cinc se dirigí la comitiva cap al Palau de la Música Catalana, on el benemèrit Orfeó Català obsequi als expedicionaris ab un concert coral.

A la sortida del Palau, els hosts ius-senes acompanyats de les representacions oficials se dirigiren al «Mundial Palace».

Al final, enmig d'un gran entusiasme se donaren visques a Banabolony i a Liva. La festa tingué digne coronament al T. de S. Esteban.

catre Rinea, ont s'hi representa en honor dels homes viassens la comedia en tres actes «L'endemà de bodes» i la passa en un acte «Un cop d'Estat», originals del nostre estimat company en J. Pous i Pagés, qui fou cridat a cada final d'acte en mitg dels entusiastes al-

El conjunt, doncs, dels festetjos ab que les corporacions Provincial y Municipal obsequiaren a la representació d'Issa, han revestit excepcional importància.

Per això avui ens concretem a donar-ne una senzilla nota de reportatge, estant

poder oferir als nostres llegidors en la propera edició una informació detallada y extensa que correspongui degudament a l'èxit falaguer y indiscutible que ha coronat la celebració d'aquests festetjos.

¡Visca Ivissa! ¡Visca Barcelona!

P...

Rapida
Peri

Stevy
la hu-
moris-

tica
surten els
dimecres

10cts

La manera de prolongar la Vida es conseguir

UNA BUENA DIGESTIÓN

poniendo el organismo en condiciones de resistencia para evitar y

curar las enfermedades crónicas.
La integridad
ESTOMACAL
... FLIXIR

SAIZ de CARLOS (Stomaliz), medicamento conocido y recetado hoy por los médicos más notables de las cinco partes del mundo, porque con su uso desaparecen la dispepsia, la

inapetencia, el dolor, la acedia, los cólicos y el enflequecimiento producido en la mayoría de los casos por las malas digestiones que dificultan la asimilación y nutrición, siendo

utilísimo para curar las

DIARREAS

agudas y crónicas, lo mismo del niño, desde su más tierna edad y en la época del destete, que del adulto;

*De venta en las principales farmacias
del mundo y Serrano 30, MADRID*
Se remite por correo billete a quien lo pide.

ESPECTACLES PRINCIPAL (Teatre Català)

Avui, dilluns de moda, brillant èxit. Per darrera vegada, repeticio de la fada d'ignocencia: LA MALICIA DE MODA, PAGANINI Y SARASATE, LA TORRE DELS SUSTOS DE LA PATAGONIA, MARCO BOMBA A LA BONA SOMBRA, A les noies, Demà, gran broma: LA CAMBERRA Y MARCO BOMBA A LA BONA SOMBRA. Dijous, sarsuela catalana: Divendres, tarda, ELS PASTORETS (darrera representació). — Despatxa a comptaduria.

GRAN TEATRE DEL LICEU. — Dimars, per estrenar de l'òpera «La Wally». — Continuen els assaigs de «El mestre cantant».

TEATRE ROSEA. — Avui, a dos quarts de sis: «Qui s'espera...», «Un cop d'estat» i la sarsuela «Vol del armèls pantalons». — Nit, programa de grans obres, set actas: «La noia marta», «Igual», «Donzell que s'era muller» (Guit), «Demà, unicus extraorcinaries». — Dijous y divendres, grans regals de Reis.

TEATRE TIVOLI. — Avui, dilluns, tarda, a les cinc en punt, grandiosa matí. Butaca ab gran calculador «Una dia». Grandiosos y indescutible èxit d'aquell domador «Havemans», ab sa famosa colecció de feres, composita de lleons, tigris, lleopards y dos me trossos de tigre y lleona, unics en el món. Pendran part actua y, totes les atraccions d'aquest teatre. — En preparació, grans debuts.

El conde de Luxemburgo y següent, «Trupe Breuwer», composta de sis, a les tres i a les cinc. — Nit, a un quart de deu: primer, «El conde de Luxemburgo».

El conde de Luxemburgo

pe Ar eta y Consol Portela; segon, «Trupe Breuwer», composta de sis, a les tres i a les cinc. — Nit, a un quart de deu: primer, «El conde de Luxemburgo».

Teatre de Novetats

Compania còmic-lirica dirigida per Emili Duva y Julià Vivas, de la q e formen part les primeres típies Julia Velasco y Pilar Marid. — A les tres i a les cinc, gran venimout. — Primer, «El conde de Luxemburgo»; segon, última de la divette catalana.

FORNARINA

Nit, a un quart de deu: primer, «Los chorros del oro»; segon, «El conde de Luxemburgo»; tercer, despedida de la divette catalana «Fornarina». — Demà, debut de

INAUDI

EL DORADO (TEATRE DE CATALUNYA). — Compania NEUS SUAREZ. Avui, diu s, a les tres i a les cinc, gran venimout. — Primer, «Los chorros del oro»; segon, «El conde de Luxemburgo»; tercer, despedida de la divette catalana «Fornarina». — Demà, debut de

TEATRE GANJA. — Avui, dilluns, a les cinc gran matí de l'òpera en tres actas, «Man obras militars». Butaca a entrada, 50 cèntims. Entrada general, 1.50. Nit, a les tres i a les cinc, gran venimout. — Primer, «Los chorros del oro»; segon, «El conde de Luxemburgo»; tercer, despedida de la divette catalana «Fornarina». — Demà, debut de

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo

El conde de Luxemburgo